

ת"ד 404/12/12 - המאשימה, : מדינת ישראל נגד הנאשם, : סוהיל זריק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 404-12-12 מדינת ישראל נ' זריק

בפני כב' השופט רועי פרי

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

נגד

הנאשם: סוהיל זריק

באמצעות ב"כ עו"ד יעל שלגי

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירות של נהיגה בשכרות ותחת השפעת סמים, נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק, והכל בניגוד לסעיפים 62(3) לפקודה התעבורה, תקנה 26(2) לתקנות התעבורה וסעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה.

2. למקרא כתב האישום, עולה כי הנאשם נהג רכב ביום 2.11.12 בשעה 01:00 לערך, בדרך השלום בתל אביב, ממערב למזרח. הנאשם נהג, כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים וסמים, ריח אלכוהול חזק נדף מפיו, התנהגותו היתה חריגה, דיבורו כבד, הגיב לאט ולא לעניין, התנדנד, כשל במבדק המאפיינים. בחיפוש ברכבו נתפס חומר החשוד כסם. בנוסף, נהג הנאשם בקלות ראש בכך שסטה ימינה כיוון נסיעתו ופגע ברכבו של המעורב. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים. הנאשם נדרש כדין, למסור בדיקת נשיפה לצורך גילוי אלכוהול ולמסור דגימת דם לצורך גילוי סמים וסירב.

3. בישיבת ההקראה הודה הנאשם, מפי ב"כ (עו"ד דקה) בנהיגה במקום ובזמן וכפר במיוחס לו. בהמשך,

עמוד 1

הוחלף הייצוג בתיק זה, ועו"ד שלגי ייצגה את הנאשם בדיוני ההוכחות. הסנגורית הבהירה, כי אין מחלוקת באשר לאחריות הנאשם לתאונה אולם לדידה העבירה עולה כדי סטיה מנתיב בניגוד לתקנה 40(א) ולא נהיגה בקלות ראש (ראו ע' 20, ש' 7-10).

גדר המחלוקת

4. אמור מעתה, אין מחלוקת כי הנאשם נהג בעת האירוע, בזמן ובמקום וכי אחראי המה לתאונה ולנזק לרכב המעורב, עת סטה מנתיבו. **שניים נותרו במחלוקת**, האחד, האם נהג הנאשם בשכרות, והשני האם בנסיבות המקרה עולה נהיגתו תוך גרימת תאונת הדרכים לכדי קלות ראש.

פרשת התביעה

5. הנהג המעורב, **מר סלומון רויץ**, פיסקאי במקצועו, העיד כי בליל האירוע נסע בדרך השלום בתל אביב, בנתיב הימני, ברכבו מסוג ג'יפ שחור, ובסמוך לצומת מרומזר (לה קורא העד צומת שביט) אירעה התאונה.

"ואז פתאום כמו שנפל מטאוריט מהשמיים פתאום התנגשות מאחורי שהייתי בנסיעה...ופתאום מישהו התנגש בי מאחור...ההתנגשות הייתה די חזקה...התנגש בי אוטו לבן או בג' צבע בהיר, הבן אדם שיצא מהאוטו הנהג היה נראה לי מאוד מוזר, הוא היה לא מפוקס, לא קוהרנטי בכלל בדיבורו ובכל ההתנהגות שלו, היה לו ריח של אלכוהול, אבל זה לא היה מישהו שרק שתוי, הוא נראה לי הרבה יותר מוזר מכך. מצד אחד הוא התנצל כל הזמן ומצד שלי (צ"ל:שני) לשאלות שלי הוא ענה בצורה לא ברורה בצורה קיצונית" - ע' 10.

על רקע התנהגות הנאשם החליט העד להתקשר למשטרה.

לגבי התאונה הוסיף העד: **"זה היה תאונה שבאמת אנשים היו צריכים להיפגע. אם האוטו שלי לפי מיטב שיפוטי לא היה גדול היו נפגעים" - ע' 10, ש' 30-32.**

"הוא לא הסכים בהתחלה להיבדק, אני יודע שהם ניסו די הרבה, אני ישבתי בצד" -

ע' 11, ש' 1-2.

העד העיד כי רכבו נפגע משמעונית מאחור.

בחקירתו הנגדית עמד העד על כך שהנאשם לא ענה באופן קיצוני בצורה נורמלית וקוהרנטית, אולם לא זכר אילו שאלות ספציפיות שאל אותו, אלא את רוח השאלות, שכן ניסה להבין מה אירע לאור ההתנגשות הפתאומית.

לעניין סרובו של הנאשם, השיב העד לסנגורית, שדבר זה הינו זוכר חד משמעית. הנאשם התבקש לבצע בדיקת

נשיפה והוא סירב מספר פעמים, העד ציין כי הוא נזכר, אם כי לא

ב-100% כי הנאשם התבקש לעשות גם בדיקת דם - ע' 12.

"נדמה לי שהבדיקת דם הייתה מלווה בהסבר. אני לא זוכר את ההסבר" - ע' 12, ש' 30.

6. המתנדב **רם נחמיאס** העיד כי ערך את ת/1 ו-ת/2.

במסגרת **דו"ח הפעולה ת/1** עולה כי הגיע למקום האירוע ופגש את המודיע והנהג הפוגע. ביצע לנאשם פעמיים בדיקת נשיפון ובשתיהן הלה נכשל. כמו כן נשאל אם יהיה מוכן לבדיקת דם, בהתאם להנחיית בוחן תנועה בקשר, והלה סירב בכל תוקף, **"למרות שהוסבר לנהג את כל המשמעויות במידה ויסרב ייחשב כשיכור"**. הוזמן בוחן תנועה היות והתאונה **"אינה באזורנו"**.

בזכרון דברים שרשם העד **(ת/2)** נדרש הנאשם להיבדק בבדיקת דם. בטופס סטנדרטי זה מודפס ההסבר ומשמעות הסרוב. מוקף בטופס שהנהג סירב ונרשם: **"לא מסכים לבדיקת דם"**. הנאשם סירב לחתום על הטופס.

בחקירתו הנגדית הסביר העד כי עסקין באירוע חריג, שכן התאונה אירעה בתפר בין תל אביב לגבעתיים ולכן הגיע צוות של תל אביב להמשך הטיפול באירוע. העד הגיע לפני הבוחן והיו עימו שותף אחד או שניים. העד אישר שהסביר לנאשם את משמעות הסירוב - ע' 5, ש' 22-23.

הסנגורית הטיחה בעד כי היו נוכחים אנשים נוספים בעת הסירוב והעד לא רשם את פרטיהם והעד אישר שנכח עימו אדם אחד לפחות, בזמן שהסביר לנהג את משמעות הסירוב.

העד הסביר כי הינו מעיד ממה שכתוב ומה שכתוב זה שבמידה ויסרב ייחשב כשיכור.

הסנגורית שאלה את העד אם הסביר את המשמעויות המשפטיות והעד השיב: **"אני תמיד מסביר, כאן לא כתבתי ולכן אני לא רוצה להעיד שהסברתי"** - ע' 6, ש' 19-20.

7. **רס"מ יוסי ירקוני, בוחן תנועה מענף תל אביב**, העיד כי בעת האירוע צילם את הנאשם.

מפאת חשיבותה של ראייה זו **(ת/8)** בשים לב שהמשטרה לא טרחה לתמלל התקליטור, אציין עלי כתב הדברים המרכזיים הנראים ונשמעים בו.

בסרטון מתועדת שיחה בין הבוחן לנאשם בו הוא דורש מהנאשם ליתן בדיקת דם לצורך בדיקת אלכוהול וסמים. בסרטון נראים פניו של הנאשם כאשר לאור החשיכה נראה כי יש שימוש בפנס במהלך הסרטון.

הבוחן מציג עצמו, אומר כי הוא נמצא עם הנהג, במקום התאונה בדרך השלום 100 בתל אביב, החשוד בנהיגה תחת השפעת סמים ואלכוהול. מציין כי נמצא ברכבו סם ככל הנראה חשיש. הוצע לו קודם לכן ע"י הסיירים

למסור בדיקת דם לבדיקת סמים ואלכוהול והנ"ל סירב. הבוחן דורש מהנאשם לתת דגימת דם בביה"ח ושואל לתגובתו. **הנאשם אומר: לנסוע לביה"ח זה קצת קשה, זה כבר מאוחר.** הבוחן שואל מתי ניקח בדיקה מחר בבוקר? הנאשם משיב זה יותר מדי מאוחר. כרגע יש חשד נגדך שאתה תחת השפעת סמים ואלכוהול, הנאשם משיב אתה יכול לטעון מה שאתה רוצה. הבוחן אומר אני מריח ריח חריף של אלכוהול מהפה שלך, והנאשם משיב אתה יכול לטעון מה שאתה רוצה, אין ריח. הבוחן אומר לנאשם מצאו אצלך ברכב סמים, חשיש הנאשם משיב אתה יכול לטעון מה שאתה רוצה. נשאל של מי הסמים, והנאשם משיב תשובה לא ברורה. מכחיש שהסמים שלו. הנאשם מאשר שהרכב שלו וכי נהג ברכב וטוען שלפחות 6 אנשים לקח עימו ברכב. **שנשאל אם שתה אלכוהול משיב, ששתה קצת, חצי בקבוק בירה.**

שולל שימוש בתרופות או סמים. הבוחן דורש שוב מהנאשם למסור בדיקת דם לבדיקת סמים ואלכוהול **והנאשם טוען שכבר מאוחר והוא אחרי חתונה.** בהמשך מסביר הבוחן לנאשם כי על פי החוק סרוב שלך ייחשב... והנאשם לא נותן לבוחן לסיים את המשפט ואומר: **"מה אפשר לקחת אותי להוואי"**, והבוחן ממשיך ואומר החוק רואה אותו כשיכור או כמסומם, וזו הדרך היחידה שלך להוכיח שאתה לא שיכור או מסומם לשתף פעולה, הנאשם אומר אני מאוד ישר איתך. הבוחן שוב שואל אם הנאשם מוכן למסור דם, והנאשם משיב: לנסוע עכשיו לביה"ח לא מקובל. לא מקובל לסחוב אותי עכשיו לביה"ח.

8. בנוסף, הבוחן ערך את דו"ח הבוחן **(ת/3)**, התרשים **(ת/4)**, לוח תצלומים **(ת/5)**, דוח פעולה **(ת/6)** וחקר את הנאשם **(הודעה שסומנה ת/7)**.

במסקנותיו בדו"ח הבוחן קובע העד כי הנאשם נטל אחריות לגרימת התאונה ועפ"י הנזקים בכלי הרכב ניתן לקבוע כי היה מגע בין פינה קדמית ימנית של רכבו לבין הפינה האחורית שמאלית של רכבו של המעורב **(ראו סעיף 14 לדו"ח הבוחן)**. כך מלמד התרשים אודות הסטייה של הנאשם מנתיבו ימינה ופגיעה בחלקו האחורי שמאלי של רכב המעורב (ראו גם ובעיקר **תמונות 4,5,6** בלוח התצלומים).

בדו"ח הפעולה **(ת/6)** מציין הבוחן כי בהגיעו למקום התאונה פגש בסיירים של תחנת גבעתיים. מציין כי הריח מהנהג ריח חריף של אלכוהול מפיו, הנ"ל סירב לדרישת השוטרים למסור דם לבדיקת שכרות לסמים. בחיפוש ברכבו נמצא חומר החשוד כסם מסוג חשיש. **"הנ"ל סירב גם לדרישתי למסור דם"**, תיעד סרובו בוידאו. הועבר לחקירות יפתח.

העד גבה את הודעת הנאשם בשעה 03:34, ביום האירוע, באת"ן תל אביב **(ת/7 - ראו התייחסות בפרשת ההגנה)**.

9. בחקירתו הנגדית עמד הבוחן על כך שהסביר לנאשם גם לפני הצילום וגם במהלך הצילום את המשמעות של הסרוב תוך שהפנה לסרטון. לעניין טענת הסנוור באמצעות הפנס בעת הצילום, ציין העד כי יתכן ואחד הסיירים האיר בשל העובדה שמדובר היה בשעת ליל.

"אני לא התרשמתי שהוא מסנוור, התאורה היתה כלפי פניו ולא כלפי עיניו" -

ע' 8, ש' 5-6.

העד ציין כי הוידאו הוא רק ערך מוסף. העד ציין כי אחד הבוחנים תפס את הסם והעד העביר את הסם לחוקר בתחנת יפתח בשם ירון. שנשאל העד מדוע לא תיעד את דו"ח המאפיינים בצילום השיב: **"ייתכן והגעתי זמן מה לאחר שכבר בוצע דו"ח מאפיינים" -**

ע' 9, ש' 14-15.

הסנגורית הטיחה בעד כי התיעוד הוא מגמתי, רק לצורך איסוף ראיות לחובת הנאשם, בו בזמן שעליו לתעד את הכל, והעד השיב שעת ותיעד בוידאו לא היה לו מושג מה הנאשם הולך להגיד וברוב המקרים החשודים מתרצים ומסכימים לשתף פעולה.

10. **רס"מ כרמי עובדיה** מאת"ן תל אביב, העיד כי ערך את דו"ח הפעולה באכיפת נהיגה בשכרות **(ת/9)**, דו"ח פעולה **(ת/10)**, זכרון דברים ודרישה למתן דם לבדיקת אלכוהול וסמים **(ת/11)**, דו"ח מעצר **(ת/12)** ומזכר בדבר שרשרת סם **(ת/13)**.

מ- **ת/9** עולה כי הנאשם הגיע מעזריאלי ושתה כוס בירה בחתונה. מפיו ניכר ריח חזק של אלכוהול. הגיב לאט ולא לעניין, התנדנד וזקוק לתמיכה, לא משתף פעולה. שהגיע העד למקום צוות ממרחב דן הודיעו לו שעשו לנאשם בדיקת נשיפון אלקטרוני ועל הצג הופיע: נכשל.

לגבי בדיקת המאפיינים נרשם, בין היתר: מתנדנד, זקוק לתמיכה, לא מצליח לעמוד יציב.

נכשל בהליכה על קו, התנדנד, לא הצמיד עקב לאגודל, חרג מהקו וטעה בספירת הצעדים. במבחן הבאת אצבע לאף התנדנד וכל הבדיקה החטיא, וכן השתמש ביד הלא נכונה. התרשמות העד מהנאשם: נראה תחת השפעת אלכוהול **כבדה**.

בדו"ח סומנו בסעיף 8 דרישה לבדיקת נשיפה ודם וסומנו ב- V משמעויות הסרוב בנשיפה ודם. סומן שהנאשם מסרב והלה חתם על הסרוב בשטח, כך נרשם.

בסעיף 9 לדו"ח מצוין מה נמצא ברכב וכי הלה התלווה לתחנה ללא התנגדות. העד מציין בתחתית העמוד (מתחת לסעיף 9) כי: **"סירב להבדק בבדיקת ינשוף ודם. הוסבר לנהג משמעות הסרוב והוקרא בפניו עם פנס באופן ברור ופעמיים את סעיף 8 שלמעלה. שעות ההסבר והסירוב ותועד במצלמה ע"י הבוחן יוסי ירקוני ואני נוכח לידו"**.

ב-**ת/10**, מציין העד כי הגיע למקום התאונה עם שוטר בשם נתנאל. דרש מהנאשם שנדף ממנו ריח חזק של אלכוהול לעבור בבדיקת ינשוף הלה סירב וזאת לאחר שהעד מסביר לו ומקריא בפניו את סעיף 8 של ת/9. הלה סירב וחתם על הסרוב וגם הבוחן יוסי ירקוני תיעד במצלמה את סרובו.

עמוד 5

הלה לא היה מוכן ללכת לביה"ח בשעת לילה ומבחינתו בדיקת ינשוף כבר עשה. הוסבר לו שעבר רק בדיקת נשיפון שעל הצג הופיע נכשל ומדובר באבחון ראשוני והנ"ל המשיך בסרובו. הודיע לנאשם שהוא עצור ונכבל בידיו. מציין כי על פניו היה תחת השפעת אלכוהול. הבחין דרך החלון הקדמי של הרכב, בין שני המושבים בתא פתוח ובו "אצבע חשיש". שנשאל הנאשם לכך השיב כי אינו יודע מה זה. בתחנה, בחניון תת קרקעי ביצע לנאשם בדיקת מאפיינים. מציין כי הנאשם אמר פעם אחת ששתה כוס בירה ולאחר מכן בקבוק אחד של קרלסברג.

מהזכ"ד ת/11, שהינו טופס מודפס וסטנדרטי, מודפס במה הנהג חשוד ומשמעות הסרוב, בתחתית הטופס כתוב: **"אני לא מוכן ללכת לבית חולים בשעת הלילה"**, וחתומות העד והנאשם.

בדו"ח המעצר (ת/12), נרשם מפיו של הנאשם, כהיא לישנא: **"אני לא שתיתי. אני לא מבין מה אתה רוצה אני כבר עשיתי בדיקה. אני לא הולך לא בית חולים בשעה כזו"**.

11. בחקירתו הנגדית של העד עלה כי הגיע עימו מתנדב בשם נתנאל. העד אינו מכיר את המתנדב וגם אינו זוכר אותו, שנשאל מדוע המתנדב לא תיעד מה ראה ושמע השיב העד כי הלה היה עדיין לא מקצועי.

העד אישר כי הגיעו לפני הבוחן ירקוני לשטח.

לא זכר אם ביקש מהבוחן לתעד באמצעות המצלמה את הסם. כשנשאל מדוע לא תעדו את בדיקת המאפיינים בצילום הפנה העד את הסנגורית לשאול את ירקוני.

העד זכר שירקוני תיעד את הסרוב של הנאשם. העד מסר כי הוא זה שדרש מהנאשם את הבדיקות המופיעות בסעיף 8 של ת/9. העד מציין כי שעת ההסבר והסירוב תועדו במצלמה. לעניין ההסבר מציין העד: **"יש את הסרט שדיבר יוסי ירקוני ויש דברים שהוא דיבר לפני שהתחילו לצלם. אני לא יודע אם בתיעוד של המצלמה או לפני אני נראה מסביר לו או אומר לו או רק יוסי ירקוני"** - ע' 15, ש' 17-18.

הכחיש כי כיוון פנס לעיניו של הנאשם. העד מציין לאחר צפייה בסרטון בבימ"ש כי הפנס כוון לעבר צווארו של הנאשם כדי לא לסנוורו, **"זה יכול להיות גם התאורה של המצלמה עצמה"** - ע' 15, ש' 24-25.

הסנגורית הטיחה בעד שכיוונו את הפנס לעיניו של הנאשם והעד השיב, שיכול להיות שהפנס עלה למעלה בכמה רגעים.

העד מציין כי הסביר לנאשם את האמור בסעיף 8 לפני שהבוחן הגיע, **"וכנראה זה לא מתועד"** - ע' 16, ש' 1.

הסנגורית הטיחה בעד כי למעשה אין לו סדר אירועים וזמנים והעד השיב:

"לא, אין לי" - ע' 16, ש' 23.

שנשאל מדוע ערך לנאשם בדיקת מאפיינים לאחר שסירב, בו בזמן שיש לערוך בדיקה שכזו כדבר ראשון, הסכים העד אולם טען כי לעיתים לא מבצעים בדיקת מאפיינים בשטח, מכיוון שהיו שם הרבה אנשים ומסיבה זו

הם מעדיפים לעשות זאת במקום יותר רגוע, בחניון תת קרקעי - ע' 17, ש' 3-1.

הסנגורית שאלה את העד לגבי בדיקת המאפיינים, אופן עריכתה ולעניין הבאת אצבע לאף, והעד הסביר כי מבחינתו כל נגיעה שאינה בקצה החוטם היא החטאה - ע' 17, ש' 22-23.

שביקשה הסנגורית מהעד לתת לה דוגמאות של תשובות שענה הנאשם לא לעניין, כדבריו, לא זכר העד.

פרשת ההגנה

12. כאמור מהסרטון המתועד עלי תקליטור **8/ת** מצוין הנאשם כי שב מחתונה וכי שתה שם חצי בקבוק בירה. שולל שימוש בסמים.

מהודעתו בענף התנועה תל אביב מיום האירוע (**7/ת**) מצוין הנאשם כי התייעץ עם עו"ד והוא מוכן למסור הודעה.

נהג ברכבו מבנייני עזריאלי בדרך השלום לכיוון רחוב הטייסים, **"ומה שקרה שאני התבלבלתי בסיבוב ופתאום פניתי ימינה. והנהג ברכב לפני נתן ברקס פתאומי מה שהכריח אותי...הוא היה בנסיעה והוא לא עצר רק האט ואני פגעתי בו עם פנייתי לצד ימין של הכביש. פגעתי עם פינה קדמית ימנית של רכבי בפינה אחורית שמאלית של הרכב לפני"**.

טוען כי עצרו להחליף פרטים והנהג המעורב התקשר למשטרה. השוטרים עשו לו בדיקת נשיפון וחיפוש ברכבו ומצאו חתיכה קטנה של חשיש שאינה שייכת לו.

הנאשם מאשר שהבוחן דרש ממנו דם וגם תיעד אותו במצלמה: **"ואני לא הסכמתי למסור דם כי השעה מאוחרת בלילה וזה"**.

הנאשם מצוין כי שתה בקבוק אחד של בירה מסוג קרלסברג כמות שליש ליטר באולם החתונות בעזריאלי, כמחצית השעה לפני התאונה.

שולל שימוש בתרופות ובסמים. טוען שהתבלבל והיה צריך להגיע ליפו ופנה ימינה ופגע ברכב **"אני מודה שאני אשם בתאונה"**. יתכן שהסם שייך למישהו שלקח איתו טרמפ. הבוחן שואל את הנאשם האם ברור לו שהסירוב מנע את היכולת של הנאשם להוכיח שלא היה שיכור, והנאשם משיב: **"זה לא היה ברור לי אז"** - ש' 42. הנאשם אומר שחש שזה טרטור בלילה אחרי חתונה.

13. מהודעתו המשטרית השניה של הנאשם (**15/ת, מיום 8.11.12 - 6 ימים לאחר האירוע**) עולה כי הנאשם חוזר על כך שהיה ביום האירוע בחתונה במגדלי עזריאלי,

"והשתכרתי בחתונה וכשיצאתי מהחתונה מצאתי את עצמי מעורב בתאונה עם רכב אחר והגיעו"

שוטרים ולקחו אותי לחקירה ועשו חיפוש באוטו ומצאו את החשיש" - ש' 1-3.

מכחיש קשר לסם שנתפס. לעניין שימוש בחשיש משיב הנאשם:

"פעם עישנתי והיום כבר לא" - ש' 7.

לקח באותו היום טרמפיסטים, יתכן שהשאירו את הסם אצלו ברכב.

14. הנאשם העיד להגנתו.

בעדותו בבית המשפט מספר כי היה בחתונה בעזריאלי, שם הכיר בחורה ורקד עימה. קרובי משפחתה הסתכלו עליו בעין רעה, לדבריו, והנאשם חש שיכו אותו, **"הרבה פעמים שמעתי שאנשים קבלו מכות דווקא כי הכירו בחורה יהודית"** - ע' 20, ש' 21.

הנאשם ירד לחניון ונראה היה לו שרודפים אחריו, עלה לרכבו והפעיל את ה-GPS והתכוון להגיע ליפו, אולם זה לא פעל ובמצב זה יצא בזריזות, עד שפעל המכשיר סימן לו לפנות ימינה לפני צומת ורמזור **ופנה ימינה בפתאומיות ופגע ברכב**. עצר בצד והחל לדבר עם הנהג המעורב אך זה הזמין משטרה. ישב על ספסל במקום ונרדם. טוען כי היה עייף. השוטרים העירו אותו וביקשוהו לבצע נשיפון. הסנגורית שאלה את הנאשם מהו נשיפון וזה ידע בדיוק להסביר.

הנאשם אישר כי התוצאה היתה שיש אלכוהול ועל כן ביקש עוד בדיקה וכך יצא שוב. שאלו אותו על התאונה ולאחר מכן ביקשו ממנו דם, אח"כ **"בקשו ממני בדיקת דם ואמר לי שאתה יכול לסרב ואמרתי לו וודאי אני מסרב ושאל אותי למה ואמרתי לו שאני מאוד עייף ומאוד קשה לי ללכת עכשיו. אז אמר לי אחרי הבדיקה והכל"** - ע' 21, ש' 23-25.

שנשאל הנאשם מה הוסבר לו השיב: **"הוא אמר לי שאני נחשב כמסרב"** - ע' 21, ש' 27. ושנשאל אם הסבירו לו מה זה אומר נחשב כמסרב, השיב הנאשם: **"לא. בכלל. בתום לב אמרתי לו למה לא, בסדר מסרב. ללא שום הבנה"** - ע' 21, ש' 29.

אמרו לו לחתום על הסרוב, **"אמרתי בסדר וחתמתי"** ואח"כ אמרו לו שהוא עצור.

לגבי הסם טוען הנאשם כי אין לו מושג וגם לא הראו לו את מה שמצאו.

בהמשך, הסיעוהו לחניון בתחנת המשטרה שם נערכה לו בדיקת מאפיינים.

לגבי בדיקת המאפיינים אומר הנאשם: **"אני זוכר שעשיתי את זה בצורה לא הכי טובה, אני בדיוק קמתי מהשינה והוא העיר אותי והוציא לי את האזיקים ואמר לי לעשות את זה. עשיתי את זה בצורה טובה, אך לא הכי טובה אך לא בצורה גרועה כמו שהשוטרים מתארים"** - ע' 22.

נשאל מדוע לא סיפר בהודעותיו על כך שברח מאנשים שרוצים להרביץ לו והשיב כי היה במצב של עייפות. טוען כי בוודיאו נראה עייף וגם השוטר סנוור אותו כל הזמן.

מסביר כי קורא עברית אך המבטא שלו חלש, טוען שלעיתים יוצאים לו משפטים מגבול ההבנה. שאמר בהודעה השניה (ת/15) שהשתכר הכוונה ששתה בקבוק אלכוהול, בקבוק בירה, "נראה לי שליש". - ע' 23, ש' 20-22. (מדגים בקבוק בגודל של 30 ס"מ).

15. בחקירתו הנגדית סיפר הנאשם כי הוא סטודנט לאדריכלות ועיצוב פנים, לומד בעברית. נשאל אם יצא מהחתונה עייף ולאחר ששתה אלכוהול כיצד נהג, הנאשם אישר וטען כי היה מוטרד מהאנשים שרדפו אחריו והמשיכו לתוך החניון. שנשאל אם משהו מהרודפים פנה אליו השיב: **"לא. הפרצוף שלהם באו אלי בכוח כזה"**. ושנשאל מה היה המרחק הקרוב ביותר, השיב 300 מטרים. לאחר מכן שינה מגרסתו והוריד את מרחק התקרבות ל- 200 מטרים והוסיף שהגיעו אליו בקנאות.

התובע הטיח בנאשם כי בשל היותו שיכור סבר שרודפים אחריו והנאשם הכחיש.

הנאשם ציין כי שתה באירוע בירה קרלסברג בבקבוק. שליש.

שהציג התובע לנאשם את ת/11 - זכרון דברים בדבר דרישה למתן דם לבדיקת אלכוהול וסמים, בו מופיע במה חשוד הנהג, הדרישה לבדיקת דם לצורך בדיקת אלכוהול וסמים ומשמעות הסרוב - ושאל אם זו חתימתו השיב הנאשם בחיוב - ע' 26.

אם כך הטיח התובע, השוטר הסביר לך, והנאשם השיב שהוא לא הסביר הוא אמר בסוף שסרבתי ואמר לי תחתום כאן ואני חתמתי והוא לא נתן לי לקרוא.

התובע ביקש מהנאשם להקריא את הנאמר בת/11 בבימ"ש, והנאשם השיב: "אני לא קראתי את זה שם" - ע' 26, ש' 13.

התובע ביקש שוב מהנאשם לקרוא את האמור והנאשם אמר לתובע: "תקרא אתה". ושוב התובע שאל את הנאשם אם הוא מסוגל לקרוא את מה שכתוב והנאשם השיב: "אפילו זה לא אותו קו של עט".

פעם חמישית, אתה יכול לקרוא מה שכתוב בת/11?

"ת: (הנאשם מתמהמה) אני יודע לקרוא עברית, אבל חלש. הודעתי לנהג כי הוא חשוד בנהיגה בשכרות ותחת השפעת סמים" - ע' 26, ש' 23-24.

הנאשם השיב כי לא קרא את מה שכתוב במסמך, והשוטר לא הסביר לו.

התובע הציג בפני הנאשם מסמך נוסף אודות הסרוב, בו סירב לחתום (ת/2) - הנאשם מכחיש שראה מסמך זה.

דין והכרעה

16. לאחר ששמעתי את עדי התביעה, עיינתי שוב בכל המוצגים, קראתי דפי פרוטוקול, צפיתי מספר פעמים בתקליטור (ת/8) והאזנתי לנאשם, הגעתי לכלל מסקנה כי התביעה, השכילה להוכיח, במידת עמוד 9

הנטל המוטל על כתפיה, את העבירות המיוחסות לנאשם עלי כתב האישום. אדון בדברים בשים לב לטיעוני הסנגורית בסיכומיה.

17. מצפייה של מספר פעמים בסרטון (ת/8) התרשמתי כי הנאשם נראה (מתנהג) כשיכור, זאת מאופן דיבורו, הבעות פניו ותשובותיו. לא מצאתי ממש בטענת ההגנה כי הבעות פניו של הנאשם נובעות מכך שהאירו לתוך עיניו באמצעות הפנס. התרשמתי כי הפנס נועד להאיר את הצילום לאור החשיכה, הא ותו לא. בנקודה זו, אני מקבל את עדותם של הבוחן יוסי ירקוני והשוטר כרמי, ודוחה את גרסת הנאשם ביחס לטענת הסנוור.

ער אני לטענת הסנגורית המלומדת בסיכומיה כי עסקינן בצילום סלקטיבי, לדידה וכדבריה, בו בזמן שאת יתר הסברי השוטרים המופיעים עלי דוחות, המצלמה לא תעדה וכך גם לא את בדיקת המאפיינים. יש לזכור כי הצילום נעשה במקום התאונה, בתנאי שטח.

כבר בתחילת הסרטון מסביר הבוחן ירקוני כי קודם לכן הוצע לנאשם ע"י הסיירים למסור דם לבדיקת אלכוהול וסמים וסירב, דברים אלה עולים בקנה אחד עם עדותו של השוטר נחמיאס, שהגיע לשטח לפני הבוחן מתל אביב והדוחות שכתב (ת/1, ת/2).

בדיקת המאפיינים נערכה במקום אחר (בחניון תחנת המשטרה), הנאשם עצמו מאשר שיצאה "לא טובה". מכלל האמור ולאור התרשמתי מהשוטרים אני קובע כי אכן ראוי היה לנסות ולתעד גם את בדיקת המאפיינים בוידאו, בנסיבות בהן קיימת מצלמה בנמצא, אולם עדיין בנסיבות של תנאי שטח ומקום התאונה, בשים לב שהסברים ניתנו לנאשם עוד קודם לכן ע"י השוטר נחמיאס, איני מוצא כי אי תיעוד נוסף, לו טוענת הסנגורית, מהווה פגם מהותי בראיות התביעה ביחס לסרטון.

18. הריני לקבוע כי התביעה הוכיחה בתיק זה את עבירת השכרות מכוח שילובן של הראיות השונות. מושכלות יסוד שניתן להוכיח שכרותו של אדם והיותו נתון תחת השפעת משקה משכר או סם מכוח חזקת הסרוב, הקבועה בסעיף 64ד לפקודת התעבורה וגם מאופן התנהגותו של הנאשם לרבות בדיקת המאפיינים.

ודוק, כבר נפסק, מימים ימימה, כי שכרות ניתן להוכיח גם בדרך של ראיות כלליות, כגון התנהגות הנהג והנסיבות, התרשמות שוטרים ואנשים אחרים, לרבות בדיקת מאפיינים מבלי שנערכה לנהג בדיקה מדעית - ראו ר"ע 666/86 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(4) 463; רע"פ 5227/08 מיכל אמדורסקי נ' מדינת ישראל, מיום 11.8.08.

אכן ישנו סיכון בהסתמכות על התרשמות סובייקטיבית חיצונית של שוטר או אדם אחר והשיטות המדעיות בדרך כלל אמינות ובדוקות יותר, יחד עם זאת, ניתן גם ניתן לבסס שכרות על ראיות שאינן מדעיות כאמור.

ובעניין זה יפים דבריו של נשיאנו, כב' השופט שמגר, כתוארו דאז, במסגרת פרשת עודה: **"אולם אין ללמוד מכך, שהמחוקק קבע אפשרות הוכחה בלעדית ע"י בדיקה מדעית וכי בכך נסתתמה לחלוטין הדרך בפני קבלת ראיות אחרות, אשר באמצעותם מבקשת התביעה להוכיח את השכרות, אף שלא נערכה בדיקה מדעית כאמור"**.

ודוק, התנהגות, התרשמות, נסיבות ומאפיינים הינם דרך אחת להוכחת שכרות, ואילו שכרות מכוח סרוב הינה דרך נוספת. אין המדובר בדרישות מצטברות, וכל אחת מדרכי ההוכחה יכולה לדור באופן עצמאי ונפרד.

יחד עם זאת, יש גם יש, בשני רבדים אלה משום השפעה האחד על השני, תוך חיזוק ראייתי מפרה ודו כיווני.

ריבוי של הראיות הנסיבתיות, מצד מספר גורמים, שוטרים ואזרח (הנהג המעורב) לצד בדיקת המאפיינים והתרשמותי מהסרטון בו תועד הנאשם במקום האירוע, מובילות אותי למסקנה חד משמעית, לפיה התביעה הוכיחה את שכרותו של הנאשם באמצעות התנהגות הנאשם והמאפיינים.

ובסוגיית ראיות נסיבתיות, המצטרפות זו לזו ויוצרות מארג ראייתי משולב המצביע על אפשרות הגיונית וסבירה אחת, ראו **ע"פ 728/84 שמעון חרמון נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(3) 617**.

העד האזרח, מר רויץ, הותיר בי רושם חיובי ואני מקבל את גרסתו במלואה.

העד מתאר התנגשות חזקה מאחור. מתאר את הנאשם כמאוד מוזר, לא מפוקס, לא קוהורנטי בכלל בדיבורו ובכל ההתנהגות שלו, נדף ממנו ריח של אלכוהול וענה בצורה לא ברורה באורח קיצוני - ע' 10. לא בכדי הזעיק העד את המשטרה בתאונת נזק בלבד.

לא התרשמתי מהעד שניסה להוסיף או להעצים מהאירוע, המדובר באדם מן היישוב פסקאי במקצועו, שהותיר בי כאמור רושם חיובי. העד אף זוכר כי הנאשם התבקש לבצע בדיקת נשיפה מספר פעמים וסירב והעד נזכר כי הנאשם אף התבקש לבצע בדיקת דם, ואף מצייין כי הדבר היה מלווה בהסבר, הגם שאינו זוכר את ההסבר.

המתנדב נחמיאס מספר שהנאשם נכשל פעמיים בבדיקת הנשיפון, הנאשם בעצמו מאשר כי בוצעה לו בדיקה כפולה בנשיפון, נתון המחזק את גרסת העד.

הבוחן ירקוני, הותיר בי רושם חיובי, כמי שניסה פעם אחר פעם לדרוש מהנאשם לעבור בדיקת דם.

הלה הריח ריח חריף של אלכוהול מפיו של הנאשם.

השוטר כרמי ציין בדוחות שערך כי מפיו של הנאשם ניכר ריח חזק של אלכוהול, הגיב לאט ולא לעניין, זקוק לתמיכה, כשל במבחן המאפיינים, לרבות התנדנד, לא הצמיד עקב לאגודל, חרג מהקו, החטיא בהבאת אצבע לאף ונראה כמי שנתון תחת השפעת אלכוהול כבדה **(ת/9)**. בנקודה זו, של המאפיינים, טוען הנאשם עצמו כי עשה את הבדיקה: **"בצורה לא הכי טובה"** - ראו ע' 22, נתון המחזק את הבדיקה וגרסת העד.

גם אם אקבל חלק מטענות הסנגורית בסיכומיה באשר לבדיקת המאפיינים, עדיין המסה הקריטית של הכשלון

העובר בכל שלבי הבדיקה מכריע את הכף, להיות הבדיקה בלתי תקינה, והנאשם אף מאשר זאת.

מכלל הטעמים דלעיל, ובשים לב להתרשמותי, הבלתי אמצעית, מצפייה בסרטון (ת/8), אני קובע כי התביעה השכילה להוכיח את שכרותו של הנאשם ביום האירוע בדרך של ראיות בדבר התנהגותו של הנאשם והמאפיינים.

אציין כי נסיבות ביצוע התאונה אך מחזקות את הקביעה כי הנאשם היה שיכור, באשר לדרך נהיגתו, הסטייה הפתאומית ימינה ופגיעה בחוזקה בחלקו האחורי של רכב המעורב.

19. הנאשם הותיר בי רושם שאינו חיובי.

גרסתו מתפתחת וכבושה.

גרסת "הרודפים" אחרי הנאשם ממקום החתונה ועד לחניון והיותו של הנאשם נתון בלחץ ופחד, לא בא זכרה, לא בסרטון (ת/8) לא בדבריו לשוטרים (ת/9) ולא בשתי הודעותיו (ת/7, ת/15). הדברים עלו אך בעדותו בבית המשפט, לראשונה, מעל לשנה לאחר האירוע.

קיימות אף סתירות בדברי הנאשם לגבי כמות האלכוהול ששתה. לבוחן ירקוני ציין ששתה **חצי בקבוק בירה** (ראו בתקליטור (ת/8)), לאחר מכן בתשאל עובר לבדיקת המאפיינים השיב לשוטר כרמי כי שתה "**כוס בירה**", בהודעתו **ת/7** ציין ששתה בקבוק אחד של בירה קרלסברג, שליש ליטר ובבימ"ש חזר על כך ששתה בקבוק בירה, והדגים בקבוק בגודל של 30 ס"מ.

בהודעתו **ת/15** מספר הנאשם כי השתכר. "**והשתכרתי בחתונה וכשיצאתי מהחתונה מצאתי את עצמי מעורב בתאונה עם רכב אחר והגיעו שוטרים ולקחו אותי לחקירה...**" - ש' 1-3.

אינני מקבל את נסיון הנאשם להסביר את המינוח "**השתכרתי**" בעדותו בבית המשפט ואת הקושי בשפה העברית.

המשפט שאמר הנאשם בחקירתו האחרונה (**ת/15, 6 ימים לאחר האירוע**), הוא המשקף, להתרשמותי, בצורה הכי נכונה את מצבו של הנאשם לאחר יציאתו מאירוע החתונה וכי בשל מצבו השכרותי מצא עצמו מעורב בתאונת דרכים: "**והשתכרתי בחתונה וכשיצאתי מהחתונה מצאתי את עצמי מעורב בתאונה עם רכב אחר והגיעו שוטרים ולקחו אותי לחקירה...**".

התרשמתי כי הנאשם שולט בשפה העברית, המדובר בבעל אנטלגנציה גבוהה, סטודנט לאדריכלות ועיצוב פנים שכל לימודיו הינם בעברית.

בנוסף, אינני מקבל את גרסת הנאשם כי אומנם סירב לבדיקות השכרות, אולם עשה כן משום שהשוטרים אמרו לו שיוכל לסרב, זאת מבלי שהסבירוהו את משמעות הסרוב.

"בקשו ממני בדיקת דם ואמר לי שאתה יכול לסרב ואמרתי לו ודאי אני מסרב ושאל אותי למה ואמרתי

לו שאני מאוד עייף ומאוד קשה לי ללכת עכשיו. אז אמר לי אחרי הבדיקה והכל" - ע' 21, ש' 23-25.

אמירה זו מצויה בסתירה למה שנראה ונשמע בסרטון ת/8, כעדות מצולמת לדבריו של הנאשם בשטח. הבוחן ירקוני לא אמר לנאשם שהוא יכול לסרב, אלא דרש שוב ושוב דגימת דם.

התובע הציג בפני הנאשם את ת/11, בו מצוי ההסבר אודות הסרוב והשמעות, כאשר בתחתית הטופס חתם הנאשם. התרשמתי, במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם, כי הנאשם עושה הכל כדי להרחיק עצמו מטופס זה, והדבר אומר דרשני.

התובע מבקש מהנאשם להקריא את הטופס בבית המשפט והנאשם ממחר להשיב כי לא קרא את הטופס בשטח, שוב מבקש התובע והנאשם משיב: "תקרא אתה", ושוב מבקש, והנאשם טוען כי מדובר בעט שונה ובפעם החמישית, שמבקש התובע, מתמהמה הנאשם בתשובתו ומתחיל לקרוא.

נקודה נוספת הינה שההגנה לא טרחה לעמת את עדי התביעה, הנהג המעורב והשוטרים עם טענת הנאשם כי נרדם על הספסל במקום התאונה עד לבוא המשטרה וכך גם בניידת.

זו נקודה מהותית מבחינת ההגנה, שכן עפ"י הסנגורית בסיכומיה התנהגותו של הנאשם הינה פרי **עייפות** אותו ערב. על כן חוסר עימותם של עדי התביעה עם טענה זו של הנאשם - שנרדם כאמור, טענה שעלתה אך בעדותו של הנאשם בבימ"ש, אומרת דרשני.

20. התרשמתי ממכלול הדוחות ומעדותם של שלושת השוטרים, הבוחן ירקוני, השוטר נחמיאס והשוטר כרמי, שלמעשה מחזקים זה את זה בגרסאותיהם, כי הנאשם נדרש לבדיקת שכרות, הוסבר לו שהוא חשוד בשכרות אלכוהול וסמים והוסברה לו משמעות הסרוב.

גם הנהג המעורב מחזק בנקודה זו את גרסת השוטרים.

אין כאמור מחלוקת שהנאשם סירב, והוא אף מודה בכך, המחלוקת הינה לגבי מתן ההסבר בדבר משמעות הסרוב ואני קובע, שעל פי מה ששמעתי משלושת השוטרים והדוחות שערכו, והסרטון ת/8, כי משמעות שכזו הוסברה לנאשם.

כל שכן הנאשם חתם עליה (ת/11), ובשים לב לקביעת המהיימנות ביחס לנאשם (ראו סעיף 19 לעיל).

דוק, גם מדרך התנהגות ניתן ללמוד על סירוב -רע"פ 5316/12 נטלי קוזי נ' מדינת ישראל, מיום 11.7.11; רע"פ 155/09 אלי בוארון נ' מדינת ישראל, מיום 1.2.09 וכן רע"פ 7217/08 נוה נ' מדינת ישראל - לפיהם נקבע שאין חובה על השוטר לציין את סוג העונש לו צפוי הנהג עת סירב לדרישה.

מעבר לכך, מהסרטון (ת/8) התרשמתי כי הבוחן ירקוני הבהיר לנאשם בדיוק במה הוא חשוד, ציין כי הוצע לו קודם ע"י הסיירים למסור דגימת דם וסירב. הבוחן דורש מהנאשם שוב ושוב ליתן בדיקת דם בביה"ח, הנאשם אומר "זה מאוחר" ולמעשה בכך מסרב. הבוחן מפרט שוב את החשדות, מציין את ריח האלכוהול החריף שניכר מפיו של הנאשם, ובהמשך מסביר לו שעל פי החוק הסרוב ייחשב כך שיראו אותו "כשיכור" או "כמסומם", והדרך היחידה שלו להוכיח שהוא לא שיכור או מסומם היא לשתף פעולה והנאשם כאמור משיב שלא מקובל עליו עכשיו לנסוע לביה"ח.

ממכלול דברים אלה, הדוחות, עדויות השוטרים ובעיקר ת/11 ות/8, נחה דעתי כי הנאשם סירב לבדיקת הדם והוסברה לו משמעות הסרוב, ובמצורף לקביעת המהיימנות ביחס לנאשם כפי שקבעתי לעיל.

21. באשר לטענת ההגנה ביחס למתנדב נוסף או נוכחים נוספים בעת האירוע.

בעניין זה ראו ההלכות המחייבות של בית המשפט העליון בעניין רע"פ 5089/12 סצקו נ' מדינת ישראל, מיום 6.6.12; רע"פ 7826/12 קובי יוספי נ' מדינת ישראל, מיום 8.11.12.

כלל ידוע בדיני הראיות שעל התביעה להביא ראיות במסגרת נטל השכנוע המוטל עליה והיא הנושאת בעול הוכחת האשמה ברמה של מעבר לכל ספק סביר, אין הדבר אומר שעליה להביא את כל הראיות, או לאסוף את מכלול הראיות שניתן היה לאסוף, אלא מבחינת דיות הראיות עליה להביא ראיות להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

אומנם בבית המשפט המחוזי בתל אביב, עלו מקרים פרטניים, בתיקים של גרסה מול גרסה (תיקי דוחות) ונקבע כי בנסיבות אלה אי רישום מזכר ע"י שוטר שנכח באירוע מהווה פגם מובנה בראיות, אולם הדברים נכונים במצב של גרסה מול גרסה, כאשר מול גרסת הנהג ניצבת גרסת השוטר, כראיה בודדת ואין בילתה. בית משפט זה זה ער לפסיקה זו - עפ"ת 13-03-34653 בר נ' מדינת ישראל, מיום 2.5.13, וישם הדברים האמורים בהלכת בר, ראו למשל תת"ע 13-05-2064 מדינת ישראל נ' גד בר אלי (ראו החל מסעיף 12(ג) לפסק דיני), אולם אין הדברים ישימים למצב הראייתי בתיק שלפני. בתיק שלפני קיימת מסה ראייתית, משולבת, של מספר עדים, דוחות וסרטון, המספיקים כאמור מבחינת דיות הראיות וברמת הנטל המוטל על כתפי התביעה בפלילים.

ובעניין זה יפים דבריו של כב' השופט שהם, במסגרת הלכת סצקו לעיל:

"יש להבחין היטב בין מחדל לבין אי מיצוי חקירה...השאלה אינה האם אפשר וראוי לנקוט בצעדי חקירה נוספים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר".

וראוי אף להפנות לדבריו של כב' השופט רובינשטיין במסגרת הלכת יוספי לעיל:

"ככל ששוטרים נוספים שהיו בשטח לא יכלו להוסיף לעדות השוטר המעיד, לא היה הכרח להביאם,

משיקולי שכל ישר וחסכון במשאבי ציבור; לשכל הישר מקום כבוד במחוזותינו. כמובן מי שבידו להוסיף נדבכי ראיות או לחזקן, הבאתו לעדות ראויה ונחוצה, אך חוששני כי אין זה המקרה".

כך התרשמתי במקרה שלפנינו, שהשוטרים המרכזיים, שטיפלו בנאשם, העידו ובתוך כך ערכו דוחות בהתאם.

22. לעניין מציאת החומר החשוד כסם ברכבו של הנאשם - הנני מתעלם מכל וכל מראיה זו, לא לקחתי הדברים בין שיקולי ואין בדבר כדי להעלות או להוריד מהמסד הראייתי.

ראוי בהקשר זה להעיר לתביעה שבחרה, באמצע פרשת ההגנה, בשלהי חקירתו הנגדית של הנאשם, לנסות ולבקש תיקונו של כתב האישום על דרך הוספת ראיה נוספת בהקשר זה. הדבר מקומם. יש לשמור מכל משמר על זכויותיו המהותיות והדיוניות של הנאשם בפלילים. דחיתי הבקשה **(ראו ע' 28 לפרוטוקול)** לאור השלב המאוחר בו הועלתה, כאשר ההגנה נערכה בתיק זה, הן מבחינת תגובתה לכתב האישום והן מבחינת חקירת עדי התביעה ועדות הנאשם למצב הראייתי הקיים, ללא הראיה אותה ביקשה התביעה לצרף.

23. לא מצאתי גם להיעתר לבקשת ההגנה החילופית להרשיע את הנאשם בנהיגה תחת השפעת משקה משכר, וכן לא מצאתי מקום להרשיע הנאשם בסטיה מנתיב חלף העבירה המיוחסת לו, שהוכחה כדבעי ע"י התביעה.

מי ששתה אלכוהול, ומעיד על עצמו כי היה עייף והעז לעלות על רכב ולנהוג, בשים לב לתיאור התאונה ע"י הנהג המעורב, שאת גרסתו קיבלתי במלואה, הסטיה הפתאומית והמכה החזקה, נוהג בקלות ראש וברשלנות.

אחרית דבר, מכלל הטעמים דלעיל, הנני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

ניתן היום, כ"ט שבט תשע"ד, 30 ינואר 2014, במעמד הצדדים.